

цз. Изобиданы сзлызы течаха по страны-
тѣ-мѹ .

Тѣ пройзлѣзвахъ отз благоразѹмїе,
понеже мечтаеше и мыслише, че този сж-
щїй Богз, непознатз въз него до то-
зи часз, Той мѹ сторилз толкози благо-
дѣланїа.

Пѹшнїакз-а като си сзвзрши молит-
вж-тж. Генрихъ отз големжтж радо-
стз възхущенз извыка отз само себе си
и произнеси следоющытѣ дѹмы.

„Благодарж те Бсже мой еше и за
„това. Че си ма освободилз отз онаж
„тзмнж пещерж, и си ма довелз при
„тогози Старца кой то ма наѹчи да
„те познавамз и да те обычамз. «

Старецз-а, като хвати дѣте то
за ржкж-тж заведи го ѹ станчж-тжси,
дѣто беше мѹ приготвилз едно лѣгло отз
мекж травж и покрыто сз гѹверз, и
после го зави сз горнжтж си дрехж за-
ида и помржзни.